

tionen bedst er istand til at bedømme, og dets Afgjørelse derfor udelukkende er henlagt til Administrationen, saaledes synes det Samme at frembyde sig som den naturlige Regel med Hensyn til Spørgsmaalet om, naar de trufulde Foranstaltninger atter bør hæves. Det forekommer Flertallet, at der ikke har været tilstrækkelig Grund til at begrænse Administrationens Myndighed i saa Henseende og dermed tillige at overføre en Del af Ansaret til Rigsdagen, i hvert Fald ikke i det Omfang, Bestemmelsen fører med sig. Flertallet tror at burde fraraade dennes Bibeholdelse, forsaavidt angaar Foranstaltninger, der træffes i Henshold til Afsnit 2. I. (til Sikkring mod andre Sygdomme end Pest). De henhenhørende Forordninger ere i det Væsentlige de samme som de, der findes i den nujældende Lov af 1ste Mai 1868, der ikke kjender til en saadan Myndighed for Rigsdagen, hvorhos de ere saa lidet generende for Samferdslen, at der ikke synes at være Grund til til dem at knytte en saa extraordinær Bestemmelse. Noget anderledes stiller det sig med Hensyn til Foranstaltninger efter Afsnittets II. (Karantene mod pestagtige Sygdomme) og de sig dertil knyttende Foranstaltninger efter dets III. (Indførselsforbud) og IV. (Paabud om Sundhedspas). Naar det sjeldne Tilfælde maatte indtræde, at der træffes Sikkerhedsforanstaltninger mod Pest, ville disse nemlig i Reglen være saa omfattende og lægge saadanne Hindringer iveien for Samferdslen og

Handelen, at der turde være mindre Betænkelse ved at tillægge Rigsdagen Myndighed til atter at hæve dem, saameget mere som Foranstaltningerne altid paa Grund af de med dem forbundne store Udgifter ville nødvendigvis gøre en Sammenarbejden mellem Regjering og Rigsdag, ved hvilken der dog vilde gives denne Leilighed til at udtale sig om de udstedte Anordninger og til at gjøre sine Beslutninger afhængige af sin Opsættelse om disses Nødvendighed.

I Henshold til Foranstaaende skal Flertallet tillade sig at stille det nedenstaaende Endringsforslag.

Mindretallet (Sørgensen), der ikke har kunnet dele de af Flertallet fremsatte Indvendinger mod § 12, Stykke 2, skal tilraade Lovforslagets uforandrede Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Endringsforslag

af Flertallet:

Til § 12.

I Stykke 2, Linie 2, forandres „denne Paragraf“ til: „dette Afsnits II, III, og IV“

C. N. Hansen.

Sørgensen.

Rump,

Luxen.

Ordsfører.

Cedersfeld de Simonsen var fraværende ved denne Erklærings endelige Vedtagelse.